

наставника, болест наставника, и др. Ако је ова биљешка неповољна за наставника, онда означите у уписници зашто сте тако обиљежили учитељев рад т. ј. које сте неуспјехе у настави и васпитању утврдили.

У школама које буду због заразе распуштене, немојте сакупљати ученике, а Министарство ћете о томе одмах извјестити, као и доцније, у извјештају, о стању дјечијег здравља; ђачкијем изостанцима од школе и прекиду школ. рада; најобичнијем болестима, које су се појављивале, раду обласнијех љекара — да ли су исти давали потребна упуства и наредбе за савлађивање и сузбијање појављенијех болести, — и о томе колики су и гдје били прекиди у школском раду ради сузбијања заразе.

V Извјештаји

По свршетку прегледа школа имате, најдаље до краја мјесца децембра, о истој поднијети овом Министарству свој извјештај, који ће садржати:

- 1.) Списак школа које треба затворити;
- 2.) Списак школа које оскудијевају у најпречијим потребама;
- 3.) Извјештаје о приправнијем разредима;
- 4.) Извјештаје о продуженијем школама;
- 5.) Извјештаје о анафалетскијем курсевима;
- 6.) Општи извјештај и стању школа које сте прегледали;
- 7.) Посебне приједлоге о поједијем школама, и опште приједлоге, који би обухватили у подручној вам области све школе, учитеље, ђаке, ђачке родитеље, власти, народ, прилике и одношаје који се и мало тичу школе и њеног напретка;
- 8.) Преглед школ. прихода и расхода до дана прегледа школе према обрасцу:

Примједба	Колико	
	Круна	п.
РАСХОД	Круна	п.
	Круна	п.
ПРИХОД	Круна	п.
	Круна	п.

9.) Преглед школ. здања према обрасцу:

Примједба	Колико	
	Круна	п.
РАСХОД	Круна	п.
	Круна	п.
ПРИХОД	Круна	п.
	Круна	п.

10.) Статистику основнијех школа према обрасцу:

Примједба	Колико	
	Круна	п.
РАСХОД	Круна	п.
	Круна	п.
ПРИХОД	Круна	п.
	Круна	п.

Напомена. — Кад дођете у које мјесто гдје има телеграфа или је у близини, извјештајете Министарство гдје се налазе и које сте школе прегледали.

П. Бр. 3015.
20. септембра 1908. г.
на Цетињу.

Министар
просвјете и цркв. послова,
Ј. С. Пламенац с. р.

НЕСЛУЖБЕНИ ДИО

Дворске и дипломатске вијести

Г. барон Кун од Куненфелда, оvd. аустро-угарски изванредни посланик и опуномоћени министар, повратио се у уторник са одсуства.

На Балкану се гомилају велики догађаји један за другим. Послије побједи младотурског покрета у Турској Царевини, ових дана Бугарска се прогласила независном Краљевином, а Крит се придружује Грчкој Краљевини.

Црна Гора, којој је пало у дио, последије пада бугарске, грчке и српске државе у средњем вијеку, да сачува под Ловћеном мисао државне самосталности кроз вјекове ратујући за своју слободу, као што је радост поздрављала ускрснуће балканских држава у прошлости вијеку и у сваком њиховом успјеху гледала општи успјех свих балканских народа, па и свој; тако и данас радост поздравља успјехе Бугарске и Грчке, гледајући у њима побједу великога начела народности, у коме је спас и раздробљеноме српскоме народу.

Али ту радост нашу савлађује ненадна одлука моћне Хабсбуршке Монархије, одлука да ишчупа срце српскога народа — Босну и Херцеговину.

Бол душе и огорчење данас притиска цијело Српство а највише Црну Гору.

У томе стању ми немамо ријечи; у овим озбиљним данима треба да говори рад хладнокрван и смотрен.

Поводом анексије Босне и Херцеговине од стране Аустро-Угарске, Књажевска Влада упутила је великим силама, потписницама Берлинског Уговора, ове ноте:

Цетиње, 23. септембра 1908.

„У име Књажевске Владе част ми је ставити Вам до знања, да Влада сматра анексију Босне и Херцеговине са стране Аустро-Угарске као самовољну повреду берлинског уговора. Ако силе потписнице овог

уговора буду признале овај акт као свршену ствар, Књажевска Влада са своје стране сматраће, да се тиме ништи целокупни тај уговор и да ослобођава Књажевину од свијех обвеза, које из њега проистичу, нарочито оне које су предвиђене чл. 29., а које ограничавају акцију Црне Горе и њена суверенска права над њеним приморјем, њеним пристанима и њеним водама.

Књажевска Влада гаји наду, да ће њено горе истакнуто гледиште наићи на одобрење Владе“

Цетиње, 26. септембра 1908.

„Босна и Херцеговина су срце цијелог српског народа. Пошто је, од 1876. до 1878. године ратовала за њино ослобођење и натопила њихову земљу крвљу своје дјече, Црна Гора већ виђаше своје напоре награђене прелиминарним одредбама Санстефанским, кад дође Берлински Уговор и одузе јој што је оружјем освојила била, теретећи оно мало што јој је остављено, ограничењима на корист велике Хабсбуршке Монархије. — Пошто ова пошљедња доби реченим Уговором мандат, да окупира ове двије покрајине ради завођења реда и мира, и пошто овим чином би постављено питање босанско-херцеговачко, народ српски тврди да ће силе потписнице берлинског конгреса бити праведне према њему, стрпљиво очекивахе рјешење, које би, одговарајући праведним тежњама српскога народа, учинило једног дана могућим присаједињење ових покрајина Србији и Црној Гори.

Једном прокламацијом Њег. Вел. Цара и Краља Аустро-Угарског ово је питање самовољно ријешено на штету српског народа, лишавајући истодобно Црну Гору пошљедње наде, да ће икад добити услове нужне и неопходне за њен политички опстанак.

Будући да је и сама Европа формирана и консолидована на основу принципа националности, Црна Гора сматра за своје право и дужност да протестира свом својом енергијом против ове неправде учињене и њој и цијелом српском народу и да тражи правду и задовољштину.

Али ако овај протест не би нашао одјека код сила потписница берлинског конгреса, Влада Њег. Кр. Височанства тражи, да јој се не закрати ниједна накнада која би погодна била да васпостави равнотежу политичку и географску, а која је тако силно поремећена на штету Књажевине.“

Ова је нота данас упућена великим силама, потписницама берлинског уговора.

„Росија“ о данашњим приликама на Балкану.

Петроградски лист „Росија“ доноси је поводом потоњих догађаја на Балкану уводни чланак, који по саопштењу телеграфске агенције „Вјесник“ гласи:

„Одлука аустро-угарске владе, да Босну и Херцеговину присаједини Аустро-Угарској и да у исто доба повуче своју војску из Новопазарског санџака, као год и проглашење у Трнову независности Бугарске, чине крупне повреде берлинског уговора, потписаног од сада великијех сила. И ако берлински уговор садржи доста тешких за Русију одредаба, које имају без сумње привремене и прелазне значај, ипак питање о одбацивању тога уговора, којему је циљ одржање мира а оснива се на главном начелу у међународним односима, утврђеном лондонском конвенцијом од год. 1871, као ни ма која било измјена у њему, не може се према тој конвенцији извршити, већ једино по општем споразуму сила

потписница. Поред свега тога, Русија не само што себе може сматрати позваном да чува неприкосновеност берлинског уговора, но је она, која је пролила толико крви за дјело ослобођења балканских хришћана и старала се много за њихово уређење, и дужна да подигне свој глас кад наступе догађаји, који не само што улазе у закониту сферу њеног политичког рада, већ у суштини мијењају правни основ у међународним односима.

Русија не може да не види у обнови бугарскога царства природни завршетак историјског дјела, као непосредну пошљедицу њеног дјелања; али свакако и за тај чин Бугарске треба законитог признања, јер се не може допустити, да измјене које би се догодиле у садашњем склопу на Балкану, доведу до ремећења међународних односа. Најприроднији пут, да се постигне та сврха, било би заједничко савјетовање о новом стању на Балкану на другој, новој конференцији од држава, које су утврдиле данашње уређење Балкана. Има се пуно разлога мислити, да међу државама постоји жеља, да се изравњају интереси који се сукобљавају, а начин, да се то питање ријешити путем сазива конференције од држава које су потписале берлински уговор, биће без сумње најбоља гаранција, да ће се на балканском полуострву успоставити равнотежа и одржати на Ближем Истоку стални и законити мир.“

НАРОДНА ПРИВРЕДА

Како се управља Земљорадничком Задругом пише М. М. Д. (Наставак).

А. Н. тражи позајмицу од 80 круна да купи једну краву, пошто му је прије краћкога времена угинула једна крва.— Обећава да врати цијелу позајмицу за годину дана, у тромјесечним отплатама Јемци су му М. К. и Н. З.

А. Н. је раније дуговао Задрузи 60 круна, па је све тачно о року исплатио у двије рате.

Јемац М. К. дугује Задрузи лично 75 круна, није до сад ни за кога јамчио. Плаћа тачно.

Јемац Н. З. не дугује лично ништа, а јемчи за К. П. 145. круна.

Одлука

Пошто управни одбор зна да је А. Н. заиста једна крва угинула и да су, како он, тако и његови јемци радљиви, уредни и чуварни људи, то рјешава да се молителу А. Н. на основу личнога јемства М. К. и Н. З. дадне позајмица од 80. круна, пошто ће му толико бити доста да купи једну краву. Рок као што молител предлаже.

II.

Г. Н. тражи позајмицу од 55. круна да набави преко Задруге један плуг.— Обећава да врати цијелу позајмицу за десет мјесеца и то прву отплату да до краја априла идуће године а остатак да исплати до краја јула исте године. Јемци су му Д. Н. и Ж. Н.

Г. Н. је раније дуговао Задрузи 100. круна, па је све исплатио али није тачно плаћао. Једанпут је опоменут. Сад јемчи за З. Н. за 30. круна.

Јемац Д. Н. дугује лично 45. круна и јемчи за И. Н. 30. круна.

Јемац Ж. Н. дугује лично 50. круна и јемчи за Ј. Н. 15. круна.

Оба јемца су до сад тачно плаћали.

Одлука

Пошто управни одбор има увјерење да је молителу плуг заиста потребан то рјешава: да му се исти набави од Одјељења Народне Привреде с тимем, да се од молителу узме обвезница спотписима јемаца Д. Н. и Ж. Н. и с роком за десет мјесеци. У исто вријеме да се каже молителу, да ће му ово бити пошљедња позајмица, ако допусти да се опет опомине на плаћање.

Чим се по којој молби донесе одлука, председник ће написати на полеђини исте сво, што је о тој молби ријешено, па ће се испод тога потписати.

6. Кад молител поднесе молбу за позајмицу, председник или секретар Задруге треба да му кажу, кад треба да дође да му се саопшти одлука.

